

Vårtur til området Hydrostranda - Vinjekilen, søndag 27. april 2014.

Turleder og referent: Christian Kortner.

I et fantastisk vårvær møtte 10 personer opp på parkeringen for Hydrostranda. Sol, stille og over 20 grader! Det meste av løvtrær var lysegrønne, til og med eikene var i gang. Vi fulgte blåmerket sti i retning Vinjekilen og prøvde å få med oss det som var underveis. Blåveisen var på hell mens hvitveisen nå var på sitt flotteste. Skogfiol og vårskrinneblom blomstret og liljekonvall og kranskonvall var ikke langt unna. Sandmorkel ble notert og flere forskjellige sommerfugler ble sett. Kaffe og niste ble inntatt på kanten rett før nedstigningen til Vinjekilen med flott utsikt utover Vinjestranda. Før dette hadde de fleste vært en tur oppom en lokal liten topp med ennå flottere utsikt. Når vi returnerte gikk vi den ytre stien som buer rundt og kommer ned til selve Hydrostranda. Her ute på odden ble det tid til nok en kaffekopp med utsikt fra Mølen til Jomfruland. På vei ned noterte vi atlasarten vårbendel i full blomst. Nede på stranda blomstret det rikelig av tusenfryd i plenen og i skrenten blomstret vårmarihand. Vårarve ble også funnet. Det ble et opphold her også før vi returnerte til bilene.

Tur til Fjerdingen, søndag 4. mai.

Turleder: Turkomiteen. Referent: Christian Kortner.

Nok en søndag med fantastisk vær! Ikke så høy lufttemperatur kanskje, men med sol og tilnærmet vindstille affiserte det ikke de 14 spreke turdeltakerne. 300 høydemeter til toppen stoppet heller ikke noen. Rett ved parkeringen før avgang ble det funnet mange rosetter av lundkarse. På vei opp er det ganske frodig noen steder selv om vi beveger oss mye på nord- og østsiden av toppen. Blåveis, hvitveis, tannrot, myske, krattfiol, liljekonvall, kantkonvall og storkonvall ble sett i tillegg til mye annet. Moser som flikvårrose og kystjammemose ble kommentert underveis og noen kjuker ble også undersøkt. På selve toppen, som er Porsgrunns høyeste med sine 361 moh., er det bare skrinn skog med litt blåbærlyng, nå i blomst. På de åpne partiene blomstret småsyre. Utsikten er derimot fantastisk. I kikkerten ser man mot sørøst så langt som til vindmølleparken på Hud i Tanum, godt sør for Strømstad. Mot nord troner Gaustatoppen som en hvit pyramide mot horisonten. Etter en velfortjent spisepause på toppen senket vi oss ned til bilene igjen uten uhell av noe slag.

Brentås rundt (Klyve/Ånnerød) søndag 11. mai.

Turleder og referent: Harald Stendalen.

Deltakerantall 15 stk.

Området ligger mellom Klyve-Ånnerød, parkering ved Rugtvedtbakken. Det går flere turstier ut fra dette området bl.a. til Solmyrås-Kirkeåsen. Vi startet fra merket sti, gikk over mot Askedalen og etter å ha besteget Brentås svingte vi nordover mot bilene. Stien kan også gåes mot Klyvedammen med variasjoner. Mye løvskog her, som navnet sier er askebestanden særlig imponerende. Mye lav og moser, blåveis er fraværende her, desto mer hvitveis. Området huser en stor kjernebiterbestand og mye rådyr kan sees. Et fint sted med lett tilgang! Været var utmerket. Funn lagt inn på artsobs.!

Tur til Bukkedalsknatten i Landsmarka Ulefoss, torsdag 29. mai.

Turleder og referent: Christian Kortner.

I flott vær møttes 15 deltakere ved Vaarheim gatekjøkken og derfra kjørte vi innover en støvete skogsvei i Landsmarka fra Ulefoss og til startstedet. Det er ganske rikt her og et godt stykke oppover stien ligger noe som ser ut som gamle voller. Her tok vi oss litt tid for blant annet å se skogstarr. Av mange andre gode arter på stedet kan

nevnes blåveis, tysbast, barlind, myskegras, sanikel, svarterteknapp, nattfiol, sumphaukeskjegg og et grønn og hvitstripete gras; bandgras. Det siste kan tyde på en viss kulturpåvirkning her siden det vanligvis hører hjemme i hager.

Soppene sumpklubbemorkel og sandmorkel ble også notert. Vel oppe på toppen står et gammelt branntårn og ute på kantene her er det flott utsikt. Et godt sted for å nyte niste og kaffe.

Kveldstur til Langesund, onsdag 4. juni.

Turleder og referent: Petter Eriksen.

Vi var 16 personer som deltok i turen på Langesundstangen både fra avdelingen i Telemark og Larvik. Turen startet ute ved Furustranda hvor synet av de siste reinrosene i blomst var en selvfølgelig første stopp. Så gikk turen videre ut mot tuppen av tungen. Av arter vi så kan nevnes: strandkål, strandkjempe, hjortetrøst. Litt lenger opp fra sjøen kan nevnes: bitterbergknapp, blodstorkenebb, fuglestarr, hjertegras, markmalurt, rognasal, vårerteknapp og mange store fine eksemplarer av barlind. Den inngjerdete forekomsten av rød skogfrue ble naturligvis besøkt uten at vi fikk se om det var noen der. Som en trøst fikk vi se en, i hvert fall for meg, ny forekomst av fuglereir i den lille løvskogen like før tuppen. Jeg hadde tenkt og fått besøkt andre steder i Langesund også, men til det var det for mye å se på der vi var og tida for knapp.

Svangerbekk oppunder Kleppefjell naturreservat i Sauland, søndag 8. juni.

Turleder og referent: David Mundal.

Det står 15 opplagte og spente deltagere på Sjøtmoen i Sauland og kikker litt vantro oppover i bratthenget under Kleppefjellreservatet. «Dette ser jammen bratt ut, ja – hmmm...» var det en som sa, - en kommentar som snart skulle bli glemt etter hvert som vi passerer flere interessante funn på veien oppover lia. Det er jo orkideene det knytter seg mest spenning til, hvor mange arter kan vi finne i dag tro? Vi tøfler avgårde rundt første sving og noen er allerede uti bushen og snoker. Første orkidefunn blir skogmarihand (*Dactylorhiza fuchsii*), og det skulle bli noen flere.

Turen går i et bedagelig rusletempo mens pratene går livlig om løst og fast, og kanskje mest om botanikk. Veien snor seg først opp til Hyttun, et for lengst fraflyttet småbruk som i dag gjør nytte som fritidsbolig. Her ble det en kort pause for å samle opp baktroppen som i dag virket særlig opptatt av sopp av en eller annen grunn. Det skulle vise seg senere at vi hadde med oss en meget kompetent soppkjenner som nå også har tatt interesse for botaniske finesser, et meget hyggelig tilskudd til troppen akkurat i dag, og forhåpentligvis også på flere turer i framtida. Det skulle også bli rikelig med pauser på turen denne dagen, og det trengtes, for her er ulendt og bratt og ta seg fram, samtidig som nye funn står tett.

Like bak småbruket vi passerte, finner vi en gruppe frodige kranskonvall (*Polygonatum verticillatum*), samt tysbast (*Daphne mezereum*) med grønne bær og krattfiol (*Viola mirabilis*) med noen ordentlig store hjerteformede blad, trollbær (*Actaea spicata*) i blomst og store skudd av tyrihjelme (*Aconitum lycotonum*). Vi går langs et gammelt sauegjerd som skiller inn- og utmark. Her står hasselkratt (*Corylus avellana*), store furu (*Pinus sylvestris*), og lett blanda lauvskog som danner et halvgjennomtrengelig tak over lågurtsamfunnet i lia bakenfor. Vi går ikke mange meterne før dagens andre orkide åpenbarer seg foran oss: her står mengder av stortveblad (*Listera ovata*). Vi må virkelig trå varsomt for ikke å trække ned noen av disse flotte vekstene. Like bortenfor står noen planter som ligner forvokste markjordbær (*Fragaria vesca*). Det er moskusjordbær (*Fragaria moschata*), de står høyreiste og skinner som hvite perler mellom steiner og vissent løv i bergura.

Deretter blir det en liten transportetappe til neste stoppested, som ligger inne mellom halv vokste grantrær på en forlatt grasvoll ved den nå snart gjengrodde plassen Hegna. Det er

bare noen få små lysninger igjen hvor enkelte planter finner riktig kombinasjon av lys, vann og næring. Turlederen trer til side og lar en av deltagerne gå inn på glenna helt aleine for å ha en liten stille stund i sitt aller, aller første møte med et for henne helt nytt bekjentskap. Det vakre hvite vidunderet er dagens tredje orkidefunn: Hvit skogfrue (*Cephalanthera longifolia*). Et par minutter seinere samles resten av troppen i ring rundt funnet, og bøyer seg med ærbødighet ned for å ta fruen i nærmere øyesyn. «Time for photo-session, friends!»

Det er tid for en matpause, og vi benytter anledningen til å sette oss blant dagens to neste orkidefunn for å innta litt mat og drikke. Her på skrinn jord mellom nakne, varme og slakke bergnabber er det fint å sitte og nyte varmen fra sola. Nyte sola gjør også brudesporene (*Gymnadenia conopsea*) som nå står i knopp, og det har også fire individer av søstermarihand (*Dactylorhiza sambucina*) også gjort der de nå står avblomstret og godt gjemt blant høyt gress, røsslyng (*Calluna vulgaris*) og småfuru (*P. sylvestris*), som nå er i ferd med å overta plassen. Om litt starter vi på den bratteste delen av turen, og vi stavrer oss opp over de første nakne risleberga, som nå er nesten helt tørket opp av vårsola. Her står restene av ei plante som egentlig hører mer hjemme i alpine strøk kanskje, men i Sauland vokser snøsildra (*Saxifraga nivalis*) helt nede på 300 m.o.h. Riktignok akkurat avblomstret nå tidlig i juni i «indre dalstrok under fjella innanfor». Her finner vi også en del lavarter som skaper interesse blant botanikerne, mange nok til at kunne bli en egen artikkel i et seinere nummer av bladet kanskje? Vi kan nevne enkelte arter som lar seg kjenne igjen for noen: kvistlav (*Hypogymnia physodes*), bristlav (*Parmelia sulcata*), gullroselav (*Vulpicida pinastri*), lys og grå reinlav (*Cladonia rangiferina* et *Cladonia arbuscula*), pigglav (*Cladonia unicalis*), hengestry (*Usnea filipendula*), bleikskjegg (*Bryoria capillaris*), papirlav (*plasmatica glauca*) grå fargelav (*Parmelia saxatilis*), elghornslav (*Psaudevernia furfuracea*) og vanlig kartlav (*Rhizocarpon geographicum*), blant mange flere. Det blir en liten økologikolokvie om lav ut av det hele for de mest interesserte.

Det er også noe annet her som opptar vår interesse, utover bergene der vannet har rislet som mest ligger noen merkelige brungule til olivengrønne, skrukkete og geleaktige klatter. Vi kommer til at det må være *nostoc commune*, en cyanobakteriekoloni som har evnen til å fikserer nitrogen. Dette sammen med at berggrunnen ovenfor her, som for det meste består av gneis, har lommer av intermediær alkalisk karakter, sannsynligvis fra innslag av blant annet amfibolitter fra omvandlet olivin, gabbro, grønnstein og basaltisk lava. Oppsmuldring av slike mineraler gir hele området under Kleppefjell gode vilkår for næringskrevende arter som samtidig gjør krav på varme. Bergene her står sør og vestvendt. Disse virker som gode sol og varmefangere som i tillegg holder lenge på varmen, og så lenge det er rikelig og jevn tilgang på fuktighet, slik det har vært her de siste to, tre somrene, så trives mange arter som vi forbinder med edelløvsskog og kalkfurskog nettopp her. Så er området også tydelig preget av denne type vegetasjon innimellom, med typearter som svarterteknapp (*Lathyrus niger*), vårerteknapp (*Lathyrus vernus*), Skogvikke (*Vicia sylvatica*), Lakrismjelt (*Astragalus glycyphyllos*), myske (*Galium odoratum*), sanikel (*Sanicula europaea*), taggbregne (*Polystichum lonchitis*), samt innslag av varmekjære trær som ask (*Fraxinus excelsior*), spisslønn (*Acer platanoides*), lind (*Tilia cordata*), alm (*Ulmus glabra*), sommereik (*Quercus robur*) og hassel (*C. avellana*) i tillegg til flere orkideer som vi snart skal finne etter hvert som vi klatrer videre. Dessuten finner vi her områder med bergknappsamfunn og tørrbergarter som bitterbergknapp (*Sedum acre*), småbergknapp (*Sedum annuum*), broddbergknapp (*Sedum rupestre*), hvitbergknapp (*Sedum album*), smørbukk (*Hylotelephium maximum*), rosenrot (*Rhodiola rosea*), bakkemynte (*Acinos arvensis*), kransmynte (*Clinopodium vulgare*), bergmynte (*Oreganum vulgare*), legeveronika (*Veronica officinalis*), prikkperikum (*Hypericum perforatum*), engtjæreblom (*Viscaria vulgaris*), kantkonvall (*Polygonatum odoratum*) og blåklokke (*Campanula rotundifolia*). Det er tidvis et aldri så lite botanisk «eldorado», noe vi ikke så ofte finner på grunnfjellsområder her i Telemark, og bør vel til og

med kunne regnes som spesielt i nasjonal sammenheng. Det er da heller ikke så merkelig at vi finner Kleppefjell barskogsreservat nettopp her, rett ovenfor hvor vi befinner oss i øyeblikket. Det bør nevnes at slike interessante vegetasjonstyper forekommer flere steder i den sørvendte delen av dalføret som starter i Svartdal i vest, gjennom Ambjørndalen, Hjartdalsbygda, Gvammen, Lonar, Skårdal, Kleppefjell og Skogsfjell, og forstsetter østover i Heddal. Det er nå vi begynner å kjenne oss som fjellgeiter når vi nå bokstavelig talt klatrer videre til neste farbare berghylle, som kjennes noenlunde trygt å ferdes i. Her dukker en rekke nye orkideer fram også: vårmarihand (*Orchis mascula*), korallrot (*Corallorhiza trifida*), flekkmarihand (*Dactylorhiza maculata*) og flere flotte hvite skogfruer (*C. longifolia*). Et par av skogfruene har opptil 20 hvite blomster i blomsterstanden og tar seg utrolig godt ut her blant tørrberg og furu (*P. sylvestris*). Vi finner også de første breiflangrene (*Epipactis helleborine*) og rødflangrene (*Epipactis atrorubens*) her oppe på om lag 350 m.o.h. De har ikke rukket å sette knopper enda engang, så de blomstrer nok først om en 4-6 ukers tid. Nå har vi funnet til sammen 10 ulike orkideer og jammen finner vi ikke skognattfiolen (*Platanthera bifolia* ssp. *latiflora*) her også, og dagens totale orkidediversitet ender på 11 ulike arter. Hvem av oss ville trodd dette om vi fikk vite det da vi startet denne formiddagen?

Vi er likevel ikke helt ferdige med overraskelser denne dagen, for like etterpå finner vi en annen art som ut fra sitt norske artsnavn kan virke litt malplassert her i øvre Telemark. Det er kystmyrklegg (*Pedicularis sylvatica*), en liten rosa miniutgave av myrklekken (*Pedicularis palustris*), og vokser her et stykke fra kysten kan vi vel trygt si. Vi krabber enda rundt 50 høydemeter til oppover i bratthenget før vi fortærer siste delen av matpakka denne dagen. Det er da vi kommer over en av de siste godbitene, Stjernetistel (*Carlina vulgaris*). Den er ikke noen vanlig art i Telemark heller, men er kjent fra enkelte steder i øvre Telemark, deriblant Eidsborgkleivene ned mot dalen og her på nordsida av dalføret fra Sauland og vestover til Svartdal. Vi finner både nye lave årsskudd som ikke har kommet i knopp enda, men med karakteristiske tannete og tornete blad, og høye fjorårsstengler med blomster på, som nå er helt tørket og brunt.

Vi rekker å forevige følget på et par foto der i alle fall de fleste er med, i alle fall de som hadde ro nok i fillene til å sette seg ned på et par minutter før vi vender nesa hjemover igjen. Det var kanskje ikke så lang tur denne gangen, bare et par, tre kilometer hver vei, men vi forserte i alle fall om lag 300 høydemetre, og det er ganske imponerende likevel med tanke på at vi denne dagen hadde med i alle fall to deltagere som begge var godt over 70 år! Det kan fortelles at de kom seg like greit ned igjen også, og selv om vi ikke hadde eksakt opptelling av antall arter denne gangen, bør vi nok likevel kunne anta at vi passerte godt over 200 arter denne gangen også.

Vi kom over en liten raritet på nedturen, en firblad (*Paris quadrifolia*) med 6 blader! Det er nok ikke så ofte å se, og i området her er det sett firblad med både tre, fire, fem og seks blad. Takk for turen folkens, håper dette inspirerer til å komme tilbake hit igjen, både for de som deltok denne gangen, og for dere som kanskje ønsket dere var her.

Kveldstur til Siljan øst / Sandbrekkeneområdet, torsdag 19.juni.

Turleder og referent: Harald Stendalen.

Antall deltakere 7 stk.

På en værmessig grå torsdagskveld møttes vi på Siljan Auto, deretter gikk turen østover på veien Sandbrekkene mot Haukesjø. Målet her var en liten gjengroingsmyr der vi året i forveien hadde fått indikasjon på funn av smalmarihand. Dette ble dessverre en skuffelse. Ingen smalmarihand men mengder av flekkmarihand. Stedet må sjekkes på nytt i år, andre funn herfra er lagt inn på artsobs. Da det var personer i følget som aldri hadde sett smalmarihand tok vi derfor omveien ut til Ytre Siljan, Bjortjern på Austadskauen. Dette stedet sviktet ikke, vi så vel rundt 300-400 stk. uten å telle nøyaktig. Kaffe ble besluttet tatt på

verandaen på Tokleiv-Øvre Siljan da vannet silte ned. Der måtte vi innendørs da knottplagen var enorm!

Kveldstur til Kilebygda, tirsdag 24. juni.

Turledere: Magne og Arnt Martin Langerød. Referent: Magne Langerød.

Vi var 10 deltagere som møtte ved Rognsbru.

Herfra kjørte vi sammen innover Høydalen og fra parkering gikk vi til vannet Børten. Langs veien så vi blant annet gulldusk og hvitbladtistel.

Det var en nydelig sommerkveld som til og med fristet noen til et bad.

Mat og kaffe ble inntatt nede ved vannet på en av årets lyseste kvelder.

Helgetur til Vrådal, fredag 8. til søndag 10. august.

Turorganisator og referent: Harald Stendalen.

Alle 18 deltakerne var veldig fornøyd med overnattingsstedet Straand hotell. Bra rom, fin mat og fine steder å tilbringe kveldene på. Lørdagen var vi veldig heldig med været, først da vi kom inn etter turen øste regnbygene ned. Vi var på tre steder og botaniserte lørdag. Først en grusvei øst for Bandak, så ut mot Vrådal sluse og golfbanen og til sist ved et våtmarksområde i dalbotn. Det siste området var det rikeste på planter. Alle notatene fra denne dagen ble lagt inn på artsobs..

På søndagen reiste vi over til Kviteseid der første stopp var bygdetunet med interessant historie og diverse gamle bygninger. Her ble det også botanisert. Deretter ble følget noe oppdelt, de fleste tok turen til Fjågesund kapell der matpausen ble innlagt. Så hjemreise til forskjellige hjemsteder. Helgeturen er en viktig tur der har vi bedre tid enn ellers og det er lettere å knytte sosiale kontakter. Det ble en flott helgetur denne gangen også!

Tur til Arøy i Kragerøskjærgården, lørdag 16. august.

Turleder og referent: Jan Åge Pedersen.

10 personer møtte opp på Valle en flott augustdag for en tur til Arøy i Kragerøskjærgården.

Når vi ankom Arøy med taxibåt traff vi to deltakere til som var reist ut med privatbåt.

Vi gikk i land på østre Arøy, også kalt Arøygrenda. En lun bukt, så vi kan godt forstå hvorfor befolkningen bygde husene sine her. Den eldre bebyggelsen her er nå gjort om til fritidsbebyggelse, men heldigvis er de fleste husene tatt vare på slik de en gang var.

Flere sommergjester var fortsatt i husene, og vi pratet med noen av de og det må nevnes at de var svært hyggelige alle sammen.

Rundt husene på Østre Arøy og i bukta der var det svært vanlige planter å se og ingen sjeldenheter ble registrert.

Turen over fra østre til vestre Arøy gikk mellom blåbærlyngskog, ikke så mye spennende her, men noen sopparter ble registrert som bla: småsporet grønnbeger, ulvemelk, trollsmør, skjellmuslingsopp og ospeildkjuke.

På vestre Arøy hadde vi en fin rast i vannkanten. Her var floraen noe rikere enn på østsiden.

Av funn her kan nevnes: strandrisp, strandrødtopp, slåpetorn, skogflatbelg, strandkål, salturt.

Tilbake gikk vi en annen sti som førte oss til den store eika på Arøy, så gikk vi opp på Vaktheia der det er flott utsikt over mye av den østre skjærgården. Videre gikk vi ned på yttersiden gjennom fin eik og lindeskog. Nede ved sjøen undersøkte vi en bukt men det var bare vanlige arter som bl.a. strandvindel og strandkål. Tilbake til Arøybukta der vi skulle hentes av taxibåt, gikk vi gjennom en spennende kløft med flott gammel lindeskog.

Soppens dag, søndag 7. september.

Turledere: Birgitte Finne Høifødt og Norman Hagen. Referent: Norman Hagen.

Første møtested var Statoil-stasjonen på Nylende på E18 vest for Feset i Bamble. Det møtte i overkant av 30 personer, deriblant Birgitte Finne Høifødt, leder av Grenland Soppforening og Arnfinn Ekmann, soppakkyndig. Noen biler ble gjensatt, og ca 15 biler kjørte videre langs Frosteveien, Fossingveien og Stavnesveien til Stavnes gård. Etter avtale med grunneieren ble bilene parkert der. Jeg ga en liten orientering om området, og alle fikk se kjemperøyksoppene på plenen ved gården. Så gikk vi til min hytte hvor vi etablerte oss på terassen, delvis under tak. Dette var den eneste skikkelige regndagen på lange tider. Deltagerne gikk så ut i terrenget og kom tilbake med fangsten. De fleste deltagerne var nok tradisjonelle matsoppfolk. Arnfinn Ekmann gjennomgikk fangstene og informerte om hvilke arter de hadde plukket. Det ble funnet bl.a. steinsopp *Boletus edulis*, fåresopp *Albatrellus ovinus*, furumatriske *Lactarius deliciosus*, grønn fluesopp *Amanita phalloides*, begerfingersopp *Artomyces pyxidatus*, rosa sleipsopp *Gomphidus roseus*, storkremle *Russula paludosa* og ulike skrubber. Våte og fornøyde deltagere dro så hjem etter en vellykket soppdag.

Sopptur, søndag 14. september.

Turleder og referent: Esther Broch.

I år falt valget på terrenget opp mot Lensmannseter og inn ved Sneltvedtseter. Terrenget består av åpen beitemark og blandingsskog. Vi var 17 deltakere og av disse var 6 ikke medlemmer. Vi hadde en fin blanding av erfarne og uerfarne sopp-plukkere. Det ble derfor lagt hovedvekt på å samle matsopp.

2014 har vært et godt soppår, spesielt for steinsoppen, men sesongen startet tidlig for denne soppen i år og de vi fant var for det meste gamle og fulle av makk. Vi var og for sene for de gode kremlene. Langs stien var det mye hvit og rød fluesopp. Mengdesoppen på turen var granmatriske som fylte godt opp i kurvene våre sammen med fin blek og gul piggsopp. Noen var heldige og fant litt gul kantarell, men det var for tidlig for traktkantarellen. Under granene fant vi og store knipper med fåresopp. En og annen fin snøballsjumpinjong fant vi også, men disse hadde makken funnet før oss. Av annen god matsopp fant vi rimsopp, som det har vært mye av i år. Sleipsopp er også matsopp men ikke mange endte i kurvene. I utkanten av beitemarka ved setra var det noen fine rødskrubber.

Fint vær og ganske bra med sopp ga fornøyde turdeltakere.

Soppfagkurs, fredag 19. til søndag 21. september.

Turorganisator: Sabima v/ Even Woldstad Hanssen. Kortreferat: Christian Kortner.

En stor gjeng med soppekspert og soppinteresserte var samlet denne helgen i Grenland for å kartlegge alt som var mulig å finne av sopp. Vi var innlosjert i Skien Fritidspark, sportellet. Start var fredag kl.12.00 med turmålet Jarseng og spredning i noen få store grupper. Her ble det funnet ikke bare en ny art for Norden, den tilhørte også en ny slekt for Norden!

Den har forståelig nok ikke norsk navn og heter *Callistosporium pinicola*.

Lørdagen var det inndeling i mindre grupper som ble sendt ut til hele distriktet, fra Stulenområdet i nord og til Jypleviktangen i sør. Masse spennende funn.

Kveldene ble brukt til nærmere studier, mikroskopiarbeid og foredrag.

Søndag var vi samlet til ny utflukt på Grasmyr før relativt tidlig avreise siden noen hadde lang reisevei. Se artsobservasjoner.no for komplette artslistene fra disse dagene.